

J. M. Hansen: Jeg vil kun tillade mig den Bemærkning, at jeg efter alle de Forklaringer, der ere givne angaaende denne § 4 endnu ikke kan faae Klarhed over, hvorledes den er at forstaae. Den høitærede Finantsminister sagde ogsaa, da han første Gang havde Ordet, at han maatte indrømme, at Affattelsen var uheldig (Vilde den allerbedste); ja det er omtrent den samme Mening med andre Ord. Det indrømmede altsaa den høitærede Finantsminister, og det troer jeg maa indrømmes. Jeg kan heller ikke finde, at det følgende Punktum paa nogen Maade gjør det klart, hvorledes dette „eller“ skal betragtes, thi „eller“ kan dog ikke nogenstunde i det danske Sprog komme til at betyde „og“. Efterat et Par andre ærede Medlemmer have støttet mit Forslag, skal jeg altsaa vedblivende fastholde det.

Jagb: Jeg skal bemærke, at, skjøndt den Tvivl, som fra den ærede sidste Talers Side kom til Udtalelse, ogsaa var tilstede hos mig, nemlig om, hvorvidt der ikke var en Modsigelse mellem den første Bestemmelse i § 4 og den sidste af de paaanførte Bestemmelser, er Spørgsmaalet efter de Udtalelser, der nu have fundet Sted, saaledes klaret, at det ogsaa fremgaaer for mig, at den første Sætning kun gaaer ud paa at betegne Maximum for den Sum, der kan udbetales eengang for alle, og for den Sum, der kan udbetales i aarlig Livrente, uden at den indlader sig paa en Fortolkning af, hvorledes de to Summer kunne combineres med hinanden. Derimod komme de senere Bestemmelser ind derpaa, idet de sige, at begge disse Maxima kunne anvendes paa samme Tid og saaledes i deres fulde Udstrækning forenes, medens der til Slutning siges, at, naar man kun har benyttet aarlig Forsikkring indtil 1,000 Rd. kan Summen eengang for alle forøges indtil 20,000 Rd. Jeg vil ikke nægte, at det lyder noget underligt, naar der i Begyndelsen af Paragraphen staar, at Anstalten ikke kan forpligte sig til

ved en Forsikrets Død at udrede nogen højere Sum end 10,000 Rd. eengang for alle, og der dernæst i Slutningen af samme Stykke staar, at der kan tegnes Livforsikkring paa indtil 20,000 Rd.; jeg finder ogsaa det er en uheldig Affattelse, at der i samme Paragraph siges, at det kan baade gøres og ikke gøres; men jeg har dog ingen Tvivl om, at Ministerens Udtalelse, naar man skal gaae til den juridiske Fortolkning af Paragraphens Bestemmelser, maa gives Medhold, og at den Mening, han har fremsat, ligger i Paragraphen. Under disse Omstændigheder maa jeg for mit Vedkommende stemme imod Forslaget om nu at standse Sagen, og jeg gør det, fordi jeg for længe siden har gjort mig fortrolig med, at de Forhandlinger, der nu have været i 6 Maanedes, og som have medført idelige Forandringer i Lovforslagene, maae ende med, at vi ville være langt fra at faae disse ud, saaledes som vi kunne ønske at faae dem.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

J. M. Hansens Forslag: At Sagens videre Forhandling standses, og at den overgives til et Udvalg paa 5 Medlemmer forkastedes med 33 Stemmer mod 20.

Man gik altsaa tilbage til Behandlingen af Sagen, men da Ingen yderligere begjærede Ordet, sattes Lovforslaget (see Tillæg A. Sp. 2895 ff.) under Afstemning og

vedtoges med 47 Stemmer mod 7.

Sagen vil nu være at tilstille Conseilens præsidenten.

Man gik derpaa til den 3die paa Dagsordenen opførte Sag:

Forespørgsel af Folketingsmanden for Kjøbenhavns Amts 5te Valg